

11-4-2018

Make pain sexy again

Naomi Velissariou staat op Oerol met niets minder dan een 'melodramatic energy concert', geïnspireerd op de thematiek van het werk van Sarah Kane. 'Als pijn ook mag op Instagram, biedt dat misschien een hoop troost.'

foto: Diewke van den Heuvel

'Het is een concert', zegt Naomi Velissariou. Ze strijkt haar zwarte trui met daarop de tekst I can't fuck recht en herhaalt, met haar Vlaams-Amsterdamse tongval: 'het is geen voorstelling, het is een concert. Afgelopen jaar heb ik een plaat opgenomen. Er komen videoclips, ik ga singles uitbrengen.' Geen maker lijkt zo gedecideerd als Naomi Velissariou, die furore maakte met het stuk *Sontag*, haar rol in *The truth about Kate* en het werk *A tragedy (simplified)*. Zodra ze over haar nieuwe werk vertelt, trekt ze met haar lippen een zakelijke maar enthousiaste streep, haar ogen worden nog donkerder, ze beweegt haar handen veelvuldig en leunt voor- en achterover aan tafel. Die I can't fuck-trui is trouwens onderdeel van de merchandise die bij dit hele project hoort, het credo 'go big or go home' zou Velissariou niet misstaan. Het stuk is opzweepend. Een melodramatic energy concert noem ik het. Dat is nu de tagline.' Het concert bouwt op als een conceptalbum: 'In de jaren negentig maakten James Ferraro, Mike Patton en Malcolm McLaren zulke albums. Een concept album is als een luisterboek waarin je door allerlei muzikale genres met één thema gaat. In mijn geval zijn de thema's die van Kane, of nu ja, de thema's die ik uit haar werk haalde: zelfhaat, liefdesverdriet en de dood. Er zit natuurlijk nog meer in, waanzin bijvoorbeeld.'

'Het is geen voorstelling, het is een concert'

'Het muzikale was al vaker in mijn stukken te zien. Ik vind dit een mooie manier om met tekst om te gaan. Het geeft vrijheid. In *Sontag* ging het voor mij over falen. Dit werk gaat echt over lijden. Dat is mijn stokpaardje, altijd: lijden. Ik geloof dat als je niet vecht tegen pijn, maar pijn kan gebruiken in

een creatieve uiting, dat het dan kan transformeren tot iets anders. Hopelijk.' Even is ze stil. Dan lacht ze weer. Het is een soort giechelen bijna. 'Catharsis. Dat is altijd het doel. Het is een proberen om taboes rondom pijn weg te halen, door het in een hedendaagse vorm te gieten. Ik probeer pijn weer sexy te maken. Een soort reclame voor ellende. Als pijn bijvoorbeeld ook mag op Instagram, biedt dat misschien een hoop troost. Die catharsis probeer ik echt in het concert te regisseren. Het zou goed moeten eindigen. Het idee is dat je echt vrolijker naar buiten gaat dan je binnen was gekomen.'

Tekst: Lisa Weeda, foto: Diewke van den Heuvel

Bron: <https://oerol.nl/nieuws/make-pain-sexy-again/>